

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobců: **a) Merck Sharp & Dohme B.V.**, IČ 34028461 se sídlem Waarderweg 39, Haarlem, 2031 BN, Nizozemské království, v řízení zastoupeného : Mgr. MUDr.Zdeňkem Kubicou, advokátem se sídlem Praha 1, Revoluční 1 a **b) Merck CANADA Inc.** se sídlem 16711 Trans-Canada Highway, Kirkland, H9H 3LI Quebec, Kanada, v řízení zastoupeného JUDr.Karlem Čermákem, PhD., LL.M., advokátem se sídlem Praha 1, Národní 32 proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví ČR** se sídlem Praha 2, Palackého nám. 4, za účasti osoby zúčastněné na řízení 1) SANDOZ s.r.o., IČ 41692861 se sídlem Praha 3, U Nákladového nádraží 10, v řízení zastoupené Mgr.Kamilou Seberovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Opletalova 41/1683 2) Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR, se sídlem Praha 10, Kodaňská 1441/46 v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.8.2011, čj: MZDR51054/2011, sp.zn.: FAR:L161/2011 a rozhodnutí ze dne 11.8.2011, čj: MZDR55658/2011, sp.zn.:FAR:L179/2011

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhají přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného, konkrétně žalobce a) rozhodnutí ze dne 11.8.2011, čj: MZDR51054/2011 o zamítnutí odvolání žalobce a) proti usnesení Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 9.5.2011, sp.zn.:SUKLS149191/2010, kterým bylo rozhodnuto o tom, že žalobce

a) není účastníkem správního řízení vedeného Státním ústavem pro kontrolu léčiv sp.zn.: SUKLS149191/2010.. Žalobce b) se domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11.8.2011, čj: MZDR55658/2011 o zamítnutí odvolání žalobce proti usnesení Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 8.6.2011, sp.zn. SUKLS149191/2010, kterým bylo rozhodnuto o tom, že žalobce b) není účastníkem správního řízení vedeného Státním ústavem pro kontrolu léčiv pod sp.zn.:SUKLS149191/2010. Obě prvostupňová rozhodnutí současně potvrdil.

Žalobci jsou přesvědčeni o tom, že rozhodnutími byli zkráceni na svých právech, konkrétně na právu účastnit se řízení, včetně výkonu veškerých práv v řízení. Žalobci jsou přesvědčeni o tom, že postavení účastníků v řízení, ve kterém je rozhodováno o stanovení výše a podmínek úhrady přípravků CASTISPIR, mají.

Žalobce a) uvedl, že je držitelem registračního rozhodnutí originálních léčivých přípravků SINGULAIR, obsahující účinnou látku montelucastum natricum, a proto je osobou oprávněnou k řízení ve věcech stanovení maximální ceny a podmínek a výše úhrady uvedených léčivých přípravků SINGULAIR ze zdravotního pojištění. Léčivé přípravky CASTISPIR, o jejichž stanovení výše a podmínek úhrady se jednalo v předmětném správním řízení, jsou tzv. generické léčivé přípravky ve vztahu k přípravkům SINGULAIR, což znamená, že obsahují tutéž léčivou látku a v zásadě ji lze při léčbě příslušných poruch zdraví používat zaměnitelně za přípravky SINGULAIR. Jedná se tedy o konkurenční přípravky ve vztahu k přípravkům SINGULAIR, jejímž držitelem registračního oprávnění je žalobce a). Samotné stanovení úhrady generickým léčivým přípravkům CASTISPIR, má přímý dopad na mechanismus stanovení a na budoucí výše úhrad léčivých přípravků SINGULAIR. Žalobce a) je tedy jako osoba oprávněná jednat ve věcech maximálních cen, výše a podmínek úhrad přípravků SINGULAIR přímo dotčena meritorním rozhodnutím v uvedeném správním řízení, v němž měla být a výsledně i byla (viz věc sp.zn.: 6 Ad 23/11) přiznána úhrada přípravkům CASTISPIR. Účinky meritorního rozhodnutí ve správním řízení na mechanismus stanovení a na budoucí výše úhrad léčivých přípravků SINGULAIR plynou ze zákona o veřejném zdravotním pojištění, z ustanovení § 39b odst. 4 a 39c v návaznosti na § 39l.

Žalobce b) je majitelem patentu k vynálezu nazvaného nenasycené hydroxyalkylchinolinové kyseliny a farmaceutický přípravek na jejich bázi vedeného u Úřadu průmyslového vlastnictví pod číslem přihlášky 1191-3095, č. ochranného dokumentu 281274, který je mimo jiné pod patentovým nárokem 1 a chrání účinnou látku montelukast a její farmaceuticky vhodné soli a pod patentovým nárokem 12 chrání jako vynález mimo jiné farmaceutický přípravek obsahující montelukast, anebo jeho farmaceuticky vhodné soli, včetně chemické látky montelukastum natricum. Žalobce využíval svůj patent při výrobě léčiv SINGULAIR, obsahující jako účinnou látku montelukastum natricum, a to prostřednictvím koncernu, jehož je součástí, v daném případě v ČR prostřednictvím společnosti MERCK SHARP & Dohme B.V., jejímž prostřednictvím probíhá v ČR obchod s přípravky SINGULAIR.. Již samotné stanovení úhrady generickým léčivým přípravkům CASTISPIR má přímý dopad na mechanismus stanovení a na budoucí výše úhrad léčivých přípravků SINGULAIR, když účinky meritorního rozhodnutí na mechanismus stanovení a na budoucí výše úhrad léčivých přípravků SINGULAIR plynou ze zákona samotného. Meritorní rozhodnutí má vliv na základní úhradu celé referenční skupiny, tedy i na základní úhradu přípravků SINGULAIR.

Oba žalobci namítají, že měli být účastníky předmětného řízení, neboť mohou být správním řízením, resp. rozhodnutím meritorní věci správního řízení, přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech. Následně odkázali na ustanovení § 27 správního řádu s tím, že správní řád výslovně předpokládá, že zvláštní předpis stanoví účastníky řízení, avšak uvádí, že kromě těchto jsou účastníky řízení i jiné osoby, které mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech. Pokud by měl být postup Ústavu a Ministerstva zdravotnictví v souladu s právem, musel by zvláštní zákon použití § 27 odst. 2 správního řádu výslovně vyloučit, a tím stanovit odlišný postup, což se v daném případě nestalo.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě s odkazem na ustanovení § 27 správního řádu poukázal na to, že jsou v něm rozlišovány tři skupiny účastníků správního řízení. Podle ustanovení § 1 odst. 2 správního řádu se správní řád použije, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup. Zákon o veřejném zdravotním pojištění je takovým zvláštním zákonem ke správnímu řádu, jakožto zákonu obecnému. Pokud speciální zákon taxativně vymezí okruh účastníků řízení, nepoužijí se pro určení účastníků řízení obecná ustanovení o účastnících řízení uvedená ve správním řádu. Zákon o veřejném zdravotním pojištění vymezuje okruh účastníků v ustanovení § 39g odst. 1. Pokud uvedené ustanovení uvádí, že „jde-li o registrovaný léčivý přípravek“, má za to, že se musí jednat o registrovaný léčivý přípravek, o němž je řízení vedeno. Z toho dovozuje, že žalobci nebyli a ani nemohli být účastníky předmětného správního řízení, jelikož nejsou osobou, která podala žádost, ani držitel registrace léčivého přípravku CASTISPIR. Žalovaný poukázal na možnost zvláštního zákona vymezit okruh účastníků řízení komplexně a taxativně, když v takovém případě platí vymezení účastníků řízení ve zvláštním zákoně a vymezení účastníků řízení uvedené ve správním řádu se nepoužije.

Žalovaný navíc uvedl, že ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu by nebylo aplikovatelné, i kdyby bylo možno v daném případě postupovat v otázce účastenství dle správního řádu. Žalobci totiž nejsou osobami, které by mohly být předmětným rozhodnutím Ústavu dotčeny na svých právech a povinnostech, neboť výše a podmínky úhrady léčivých přípravků SINGULAIR nemohou být změněny automaticky, ale pouze na základě rozhodnutí Ústavu a v řízení vedeném právě o přípravcích SINGULAIR, případně v revizním řízení týkajícím se celé referenční skupiny. Pokud by se mohlo rozhodnutí Ústavu a stanovení maximální ceny a výše apod. k úhradě léčivým přípravkům CASTISPIR žalobcům nějak dotknout, pak by toto dotčení bylo pouze sekundární, nikoli přímé. Regulace cen a úhrad léčivých přípravků nemá návaznost a ani vliv na právo duševního vlastnictví. Žalobce b) je majitelem patentu k vynálezu nazvaného nenasycené hydroxyalkylechinolinové kyseliny a farmaceutický přípravek na její bázi, avšak tato patentová ochrana vypršela již z 11.10.2011. Odkázal na ustanovení § 13 zákona č. 257/1990 Sb. o vynálezech a zlepšovacích návrzích a uvedl, že k porušení tohoto ustanovení dojde v momentě, kdy výrobek, který je předmětem patentu, vstoupí na trh bez souhlasu majitele tohoto patentu. Ústav v rámci veřejnoprávní regulace, představované správním řízením o stanovení maximální ceny, a řízením o stanovení výše a podmínek úhrady léčivému přípravku není povinen ex lege zkoumat patentovou ochranu léčivého přípravku, neboť není v soukromoprávní rovině odpovědný za následný vstup tohoto léčivého přípravku na trh. Stanovení maximální ceny a výše a podmínek úhrady nemá právní vliv na vstup léčivého přípravku na trh. Odpovědnost nese případně ten, kdo na trh bez souhlasu majitele výrobek uvedl. Navíc patentová ochrana vypršela k 11.10.2011 a společnost SANDOZ s.r.o. může na trh vstoupit s léčivým přípravkem CASTISPIR, aniž by se dopustila porušení ustanovení § 13 zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích. Pokud žalobce odkazuje na rozhodnutí Městského soudu v Praze čj: 2 Nc 1063/2011-48, které se

týká předběžného opatření, poukazuje na to, že se netýká přímo otázky účastenství ve správním řízení podle částí šesté zákona o veřejném zdravotním pojištění. S názorem Nejvyššího správního soudu v rozsudku 4 Ads 133/2010, ve kterém uvedl, že žalobcova účast v takovém řízení podle § 27 odst. 2, resp. 28 odst. 1 správního řádu vyloučena není, nesouhlasí. Závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl.

Městský soud v Praze dle ustanovení § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.r.s.) vyrozuměl osoby, které mohou být přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí vydáno nebylo a osoby, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu. Na uvedenou výzvu uplatnila právo osoby zúčastněné na řízení Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra a SANDOZ s.r.o. Vlastní vyjádření k předmětu řízení žádná z osob zúčastněných na řízení nepodala.

U jednání soudu setrvali účastníci na svých dosavadních stanoviscích. Osoba zúčastněná na řízení SANDOZ s.r.o. vyjádřila souhlas se závěry žalovaného.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 27.7.2010 zahájil Státní ústav pro kontrolu léčiv správní řízení o stanovení maximální ceny a výše a podmínek úhrady ze zdravotního pojištění léčivého přípravku CASTISPIR na základě žádosti držitele rozhodnutí o registraci SANDOZ s.r.o.

Podáním ze dne 20.4.2001 oznámila společnost MERCK SHARP & Dohme B.V. , tedy žalobce a), vstup do řízení, neboť je osobou, která je rozhodnutím sp.zn.:SUKLS149191/2010 ze dne 15.4.2011 dotčena na svých právech a povinnostech.

Dne 27.4.2011 oznámila vstup do řízení i společnost MERCK CANADA Inc., tedy žalobce b), neboť i on se cítí být předmětem rozhodnutí dotčen na svých právech a povinnostech. Žalobce a) své postavení v řízení jako účastník zdůvodňuje tím, že je držitelem registračního rozhodnutí na registraci originálních léčivých přípravků SINGULAIR, které jsou zařazené do stejné referenční skupiny, do níž spadají léčivé přípravky CASTISPIR a z tohoto důvodu může mít stanovení výše a podmínek úhrady přímý dopad na změnu výše a podmínek úhrady léčivých přípravků SINGULAIR a to již při nejbližším revizním řízení. Správní orgán prvního stupně rozhodl o tom, že žalobce a) není účastníkem řízení o stanovení maximální ceny a výše a podmínek úhrady léčivého přípravku CASTISPIR, přičemž poukázal na to, že § 39g odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění taxativně vymezuje okruh účastníků řízení o stanovení maximální ceny a řízení o stanovení výše a podmínek úhrady léčivého přípravku, to znamená, že nevychází z obecného vymezení účastníků řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 a 2 správního řádu. Jiné osoby proto nemohou být účastníky těchto řízení. § 39g odst. 1 je speciálním ustanovením ve vztahu ke správnímu řádu, a proto je aplikace ustanovení § 27 správního řádu jednoznačně vyloučena. Z hlediska § 39g odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění žalovaný zkonstatoval, že léčivý přípravek CASTISPIR je registrovaným léčivým přípravkem, držitelem rozhodnutí o registraci je společnost SANDOZ, žalobce není žadatelem, ani zdravotní pojišťovnou, a proto nemůže být účastníkem správního řízení.

Žalobce b) své postavení účastníka řízení dovozuje z toho, že je majitelem patentu k vynálezu nazvaného nenasycené hydroxyalkylchinolinové kyseliny a farmaceutický přípravek na jejich bázi vedeného u Úřadu průmyslového vlastnictví. V době podání žádosti

patentová ochrana nevypršela s tím, že bude trvat do 11.10.2011, žalobce b) je součástí stejného koncernu jako společnost žalobce a), jež je držitelem registračního rozhodnutí, kterým byly mimo jiné registrovány originální léčivé přípravky SINGULAIR. Žalobce b) využívá svůj patent prostřednictvím koncernu a v České republice probíhá obchod s přípravky SINGULAIR prostřednictvím žalobce a). Předmětné léčivé přípravky jsou zařazené do stejné referenční skupiny, do níž spadají léčivé přípravky CASTISPIR a z uvedeného důvodu může mít stanovení výše a podmínek úhrady přímý dopad na změnu výše a podmínek úhrady léčivých přípravků SINGULAIR a to již při nejbližším revizním řízení. Prvostupňový správní orgán v tomto případě rozhodl o tom, že žalobce b) také není účastníkem řízení o stanovení maximální ceny a výše a podmínek úhrady léčivého přípravku CASTISPIR, opět odkázal na § 39g odst. 1 a zde uvedené vymezení účastníků řízení a konstatoval, že skutečnost, že je žalobce b) majitelem patentu k předmětnému vynálezu zakládá právo účastenství v rámci předmětného správního řízení. Proto nemůže být účastníkem řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu a nemůže jím být ani dle ustanovení § 39g odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění.

Proti oběma těmto rozhodnutím podali žalobci a) i žalobce b) odvolání, ve kterých uplatnili námitky v podstatě shodné s námitkami uvedenými v podané žalobě. O odvolání účastníků rozhodl žalovaný napadenými rozhodnutími, kterými odvolání žalobce a) i žalobce b) zamítl a napadená prvostupňová usnesení potvrdil.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobou uplatněných námitk a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení důvodnosti podané žaloby vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen " správní řád ") jsou účastníky řízení (dále jen "účastník") jsou

- a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu;
- b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.

Podle odst. 2 účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Podle odst. 3 účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1.

Podle § 39g odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o veřejném zdravotním pojištění“) účastníkem řízení o stanovení maximální ceny a řízení o stanovení výše a podmínek úhrady jsou osoby, které podaly žádost, zdravotní pojišťovny, nejsou-li osobami, které podaly žádost, držitel registrace, jde-li o registrovaný léčivý přípravek, dovozce nebo tuzemský výrobce, jde-li o neregistrovaný léčivý přípravek používaný ve schváleném specifickém léčebném programu, nebo o potravinu pro zvláštní lékařské účely.

Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí i z podané žaloby vyplývá, že podstatou žalobních námitek je tvrzení, že žalobcům svědčí právní postavení účastníka správního řízení o stanovení maximální ceny a výše a podmínek úhrady ze zdravotního pojištění léčivého přípravku CASTISPIR vedeného na základě žádosti držitele rozhodnutí o registraci SANDOZ s.r.o.

Otázka účastenství je řešena v citovaném ustanovení § 27 správního řádu. Žalobci z obsahu odstavců 2 a 3 tohoto ustanovení dovozují, že kromě účastníků řízení stanovených zvláštním předpisem jsou účastníky řízení i mimo jiné osoby, které mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech a pokud by měl být postup Ústavu a ministerstva zdravotnictví v souladu s právem, musel by zvláštní zákon použití § 27 odst. 2 správního řádu výslovně vyloučit, a tím stanovit odlišný postup, což se v daném případě nestalo. Tuto úvahu žalobců soud nepovažuje za správnou.

Správní řád jako *obecný* procesní předpis upravující řízení před správními orgány a další postupy správních orgánů obsahuje *obecné* vymezení okruhu účastníků řízení, které se použije všude tam, kde zvláštní zákon neobsahuje speciální vymezení účastníků řízení ve věcech upravených tímto zákonem. Pokud zvláštní zákon takové speciální vymezení obsahuje, je tím samým vyloučena obecná úprava § 27 správního řádu; to plyne ze samotné podstaty vztahu obecné a zvláštní právní normy (*lex specialis derogat legi generali*) a ze subsidiární povahy ustanovení § 27 správního řádu (okruh účastníků patří typicky k věcem, které si jednotlivé zákony upravující různé úseky veřejné správy stanovují samy; úprava obsažená v § 27 správního řádu se uplatní jen tehdy, pokud si zvláštní zákon sám nevymezuje okruh účastníků).

V daném případě je nutno dle soudu aplikovat ustanovení § 27 odst. 3, neboť zvláštní zákon, kterým je zákon o veřejném zdravotním pojištění, výslovně uvádí okruh účastníků řízení o stanovení maximální ceny a řízení o stanovení výše a podmínek úhrady, a tak pouze osoby zde vyjmenované mohou být účastníkem tohoto řízení.

Z ustanovení § 39g vyplývá, že žádný ze žalobců nespadá ani pod jednu z výše vymezených kategorií účastníků, neboť není osobou, která podala žádost, zdravotní pojišťovnou, držitelem registrace, jde-li o registrovaný léčivý přípravek, dovozcem ani tuzemským výrobcem, pokud by šlo o neregistrovaný léčivý přípravek používaný ve schváleném specifickém léčebném programu, nebo o potravinu pro zvláštní lékařské účely.

Shodnou problematikou, i když aplikovanou ve vztahu k jinému zvláštnímu zákonu, se zabýval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.5.2011, č.j. 1 As 43/2011 – 53 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém konstatoval, že zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, v § 7 vymezuje pro účely řízení o vydání integrovaného povolení speciální okruh účastníků tohoto řízení; tím vylučuje aplikaci správního řádu z roku 2004 pro stanovení okruhu účastníků řízení o vydání integrovaného povolení. Dle městského soudu lze závěry tohoto rozsudku beze zbytku aplikovat i na projednávanou věc..

Jak soud již shora uvedl, pokud zvláštní zákon obsahuje speciální vymezení okruhu účastníků, je tím samým vyloučena obecná úprava § 27 správního řádu. Z tohoto důvodu není správný ani názor žalobců, že okruh účastníků stanovený ve správním řádu by se měl aplikovat vždy vedle okruhu účastníků stanovených zvláštním předpisem a pouze pokud by tomu tak být nemělo, musel by zvláštní zákon aplikaci ustanovení § 27 odst. 1 a 2 správního řádu výslovně vyloučit. Na tento názor žalobců není možno přistoupit ani proto, neboť by

v takovém případě zcela postrádala zvláštní úprava smysl, protože by nebylo možno ze zvláštního zákona vycházet, když vedle těch, kteří by byli uvedeni jako účastníci řízení ve zvláštním zákoně, by automaticky byli účastníci řízení i ti, kteří by jimi byli dle obecné úpravy. Vzhledem k zásadě přednosti zvláštního zákona před obecným by taková skutečnost byla ve zvláštním zákoně uvedena. V daném případě je ale okruh účastníků řízení stanoven taxativním výčtem a jiný výklad okruhu účastníků dle soudu možný není. Vzhledem k tomu, že aplikace ustanovení odst. 2 správního řádu je vyloučena, nezabýval se soud již argumenty žalobců, kterými chtějí prokázat jakým způsobem se rozhodnutí o stanovení úhrad mohlo dotknout jejich práv. Bez vlivu na stanovení okruhu účastníků řízení jiného než uvedeného v § 39g zákona o veřejném zdravotním pojištění je proto také tvrzení žalobce b), že je majitelem patentu k vynálezu nazvaného nenasyčené hydroxyalkylchinolinové kyseliny a farmaceutický přípravek na jejich bázi a že žalobce využíval svůj patent při výrobě léčiv SINGULAIR prostřednictvím žalobce a).

Soud pro úplnost považuje za nutné konstatovat, že ustanovení § 39g zákona o veřejném zdravotním pojištění přezkoumal Ústavní soud v usnesení ze dne 30.3.2011, č.j. Pl. ÚS 42/10 z hlediska ústavnosti a dospěl k závěru, že úprava obsažená v části šesté zákona č. 48/1997 Sb., tedy i ustanovení § 39g, protiústavní není. Proto městský soud neshledal důvod, pro který by se měl od úpravy uvedené v § 39g odchýlit.

Žalobci se svými námitkami neuspěli a jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž by byl soud povinen přihlížet z úřední povinnosti, městský soud žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. října 2014

JUDr. Hana Veberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová